

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 123: Forslag til lov om ændring af lov om støtte til udvikling af landdistrikterne (landdistriktsstøtteloven). (Mulighed for flere støtteordninger, ændring af støtteordningen for yngre jordbrugere, ændring af bestemmelserne om myndighed og finansiering m.m.).

Af fødevareministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 3/3 2005. Første behandling 5/4 2005. Betænkning 11/5 2005).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Kristen Touborg (SF):

Da lovforslaget var til første behandling, lå der en henvendelse i høringssvarene fra landbruget, hvor man bad om, at loftet over YJ-lånene skulle hæves med godt 30 pct.

I den forbindelse udtalte Fødevareministeriet deres vurdering af at hæve loftet i den grad, og deraf fremgår det, at man på 2 år faktisk ville have hævet loftet med 13 mio. kr., eller sagt på en anden måde: Man tredobler altså næsten beløbet i løbet af 2 år. Så Fødevareministeriet afviser landbrugets ønsker rimelig bastant og skriver bl.a.:

Hvis renten stiger væsentligt, vil landbruget som et meget rentefølsomt erhverv blive meget hårdt ramt, de økonomiske sammenbrud vil blive omfattende og statens tab på garantier katastrofalt store.

Og jeg gentager: Statens tab på garantier vil blive katastrofalt store. Det var jo fødevareministerens vurdering for mindre end 2 måneder siden af at hæve loftet. Hvad mon det er, der alligevel har fået regeringen til nu at gå ud og sige: Javel, men det gør vi så alligevel? Det forekommer mig meget mærkeligt, at tingene ændrer sig så meget i løbet af så kort tid.

Jeg kunne godt tænke mig at få ministerens udsagn om, hvad det egentlig er, der har ændret sig så meget siden førstebehandlingen, for et eller andet sted må der jo være sket noget. Jeg sy-

nes, det er tankevækkende, at regeringen nu udelukkende går de store landbrugs ærinde og gør, ligesom landbruget nu har ønsket.

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt): Under lovforslagets behandling i Fødevareudvalget har jo bl.a. LandboUngdom haft foretræde, og jeg synes da, det er meget vigtigt, at man også lytter til, hvad de unge initiativtagere og iværksættere mener. Og her har de unge landmænd jo ønsket, at det maksimale udmålingsgrundlag for YJ-lånet blev forhøjet fra 15 til 20 mio. kr.

I mit svar på spørgsmål 9 tilkendegav jeg, at jeg vedrørende det spørgsmål ville vurdere behovet for en justering af maksimum for udmålingsgrundlaget.

Man må jo også sige, at det under udvalgsbehandlingen har vist sig, at der er et flertal for at imødekomme LandboUngdoms ønske, og derfor er det så, at jeg på opfordring fra udvalget har ydet et bidrag til et ændringsforslag, der imødekommer LandboUngdoms ønske, og man vil kunne se, at det forhøjer det maksimale udmålingsgrundlag fra 15 til 20 mio. kr.

Lad os se på lånet – det er måske mere interessant, for jeg tror, at mange er lidt forvirrede over, hvad det i grunden er, man taler om, hvad det er for penge, der er statsgaranterede. Man forhøjer det maksimale ordinære statsgaranterede lån fra 2,9 mio. kr. til 3,9 mio. kr. Det er jo det, vi taler om, det er de faktuelle tal.

Beregningerne over de statsfinansielle konsekvenser har vist, at en sådan forhøjelse af det maksimale lån kan ske uden konsekvenser for staten, og ved beregningerne er anvendt de tabsprofiler, som gælder p.t., og som nu har gjaldt i en længere årrække.

Kl. 17.20

Men det er naturligvis svært for ikke at sige umuligt at skønne over den generelle økonomiske udvikling i landbrugserhvervet, for ikke at sige i samfundet i øvrigt, når det tidspunkt, hvor eventuelle tab plejer at indtræffe, pludselig kommer, dvs. om 5-10 år.

Ved udgangen af finansåret 2006 og BO-årene, altså frem til udgangen af 2009, skønnes en sådan udvidelse af ordningen at være statsfinansielt neutral, altså når vi tager hele perioden, idet den risikopræmie, som den unge landmand betaler til staten – for det skal vi huske, der betales jo en risikopræmie her – skønnes at kunne dække statens tab på indfrielse af garantier. Det er sådan set argumentet.